СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

ХТО ТАКИЙ Д. Д. ЛЕЩИШИН?

Торонто, Онт.

Дорогий Товаришу Редактор!

В останніх числах "Укр. Роб. Вістей" почалися відповіді т. Ірчана на брехні Д. Д. Лещишина, автора статті "Мельничук та Шеремета", що була надрукована в "Українському Голосі" ч. 1 з 14. жовтня ц. р. Ми, нижче підписані, походимо з тих околиць, що й Д. Д. Лещишин і хочемо познайомити з цим типом ширший робітничо-фармерський загал.

Як-би ви його знали так добре, як ми і як знає його рідне село та околиця, то певно махнули-б рукою, бо не вартий той чоловіга, щоб займатися ним. Він настільки обмежений, що готовий вважати себе за "славного чоловіка" через це, мовляв, ось скільки пишуть про мене. Однак кожна розумна людина знає, що коли т. Ірчан опрокидає брехні Д. Д. Лещишина, то в дійсності сухими фактами він бе не Лещишина, а тих, що видають і піддержують "Укр. Голос". Сам Лещишин — нічого, людина, яка не має вже нічого до страчення і щоби доказати працюючим українським масам, яких дописувачів має "Укр. Голос", ми заявляємо, що знаємо цего панка і Рипиндя, яка-б вона вже не була, повинна соромитися таким дописувачом.

Дмитро (це його перше імя) Лещишин, син Дмитра, походить з села Рожанівки біля Тлустого, повіт Заліщики. Його батько Дмитро Лещишин, бідак, нуждар в селі, яких там багато, однак з тою ріжницею, що все любить прислугуватись панам. Син його Дмитро, що тепер пошився в дописувачі "Укр. Голосу", скінчив народню школу і за чиєюсь порадою, записали його в міську школу. Але не вспів він там добре познайомитись з наукою, як вибухла світова війна і, як відомо, всі учні повернулися тоді до дому.

Одного разу, вже підчас війни, післав батько свого Дмитра пасти конину. Саме тоді відступала царська російська армія і салдати, побачивши коня, забрали з собою, а хлопець повернув голіруч до дому. Батько всипав йому березової каші і наказав, щоб не повертався до дому без конини. І хлопець пішов. Салдати коня не віддали, а що Дмитро боявся повертатись самий до дому, то й пішов з російськими салдатами. Деякі люде з села були при цьому, як він випрошував в салдат конину і кажуть, що салдати сміючись говорили: "Хай йде з нами. Хлопець він жвавий і буде нам в поході красти кури". І скитався Дмитро з російськими салдатами, пропав з села на довго. Доки істнувала царська російська армія, то фірманив при салдатах, а потім наймився до фірманки в якихось приватних людей. Пізніше розгулялась на Україні петлюрівщина, народилась маса масенна ріжних "сотників" і "отаманів" а між ними й Дмитро Лещишин. Хто хоч трохи познайомлений з петлюрівщиною, той знає, що там були "сотники" й "отамани" навіть цілком неграмотні. Коли мали петлюрівці й дісних, освічених по свойому фаху військових старшин з бувшої російської армії, то вони гублися між великим шумовинням, що поназивало себе "сотниками" і "отаманами", проклинали їх і — або робились такими самими "офіцерами", або — як були чесні, утікали та пропадали раз на завжди для петлюрівщини.

Село Рожанівка лежить в полосі, куди пересувалися кілька разів армії від 1914 р. до останніх літ війни. Села, містечка і фільварки, як звичайно в воєнні часи, були знищені. По відвороті ворожої для дідичів армії, до села Рожанівки вернув назад на дещо зруйнований фільварок посесор Штеклер. Зараз по свойому прибуттю він вже знав, хто з селян неприхильно відносився до дідичів і посесорів, та хто в його неприсутности заходив на фільварок. Та люде не сліпі і не глухі. Розлючені селяне одної ночі вибили вікна Дмитрові Лещишиному (батькові) і порубали ворота, бо казали, що він дістав від посесора "в дарунку" дві фіри соломи. Розгорілась страшна ворожнеча між селянами і Дмитром Лещишином (батьком), який одинокий з цілого села, став по боці посесора Штеклера.

Після цеї ворожнечі появився в селі син Дмитра — Лещишин Дмитро, теперішній дописувач "Українського Голосу". Але не самий, а з узброєною силою. Несподівано з'явився з шістьома петлюрівцями. Був це час, коли петлюрівці добивали галицьке селянство. Молодий Лещишин не знизився до того степеня, щоб в'їхати в село так, як кожний. Ні! Задержався він перед селом, а 6-тьох петлюрівців післав в село, щоб приготовили йому "тріюмфальний в'їзд". І аж потім — в'їхав.

Батько, побачивши сина, що прибув з озброєною силою, розжалобився і почав росказувати, що селяне не дають йому жити в згоді з посесором Штеклером і син дав наказ зігнати "непокірних селян" на оболоня і — "перевів суд". Його "казаки" сікли селян нагаями, а між катованими селянами більша частина була свояками Д. Д. Лещишина.

Після екзекуції над селом, настав грізний час для села. Молодому Д. Д. Лещишиному на його "наказ" селяне мусіли приносити кури, яйця, овес для коней і т. ин. для його 6-тьох "козаків". Це панування тревало майже тиждень.

Селяне Рожанівки досить відважні і непокірні панам. Посесор Штеклер взяв пізніше польського жандарма і почав ходити по селі і забирати в селян все, що йому подобалось. Просто казав "це моє" і брав. Забирав річи, які ніколи навіть не належали до него. Кінець цему рабуванню був такий, що почалась просто війна між посесором з жандармом і між селянами. Селяне роззброїли жандарма Закшевского, добре вибили, а посесор, виправдуючись, що його справляв до селян один чоловік, втік з села. На поміч посесорові прибув відділ польського війська, настали нові знущання над селянами, а кільканадцятьох з них засуджено на кількалітню тюрму.

Д. Д. Лещишин, що виписує тепер в "Укр. Голосі" безличні брехні і думає, що на світі тільки він та Рипиндя, ніколи не ставав в обороні катованого працюючого народу, однак Рипиндя, що все роспинається за "народом", приняла в дописувачі такого типа, якого напевно повстидалися-б навіть колишні петлюрівці.

Якщо буде потрібно, то ми готові служити дальшими матеріялами про Д. Д. Лещишина, бо нас тут є багато з тих околиць. Є навіть люде з села Рожанівки, які все бачили і переживали всі ті страхіття. Знають теж добре про повстання Мельничука та Шеремети, про смерть Березовського і ин., бо тоді були вони ще в Галичині.

А Рипинді все таки можна погратулювати її дописувачом. Має вона щастя на вибір.

З товариським привітом
Павло Чортик, Дмитро Василик.

ЩЕ ДВА ВЕЧЕРІ В УКР. РОБ. ДОМІ В ВІННІПЕҐУ.

"НАТУСЬ".

"Натусь" — це пєса В. Винниченка на 4 дії, яку Драмгурток при Укр. Роб. Домі в Вінніпеґу відограв в суботу 31. жовтня. Не драма й не комедія, тільки пєса, навіть психологічна пєса, коли хочете.

Зміст її, або зміст психольоґії дієвих осіб у ній такий: Роман Виталевич Возій — молодий вчений. Він весь — наука. Поза наукою любить ще свого 6-літнього сина, "Натуся". Поза цим чоловік безрадний і безвольний. Він має над собою диктатуру з трьох: з жінки, жінчиного брата і жінчиної тітки. Всіх трьох він годує, дає гроші Мішелеві, жінчиному братові, на парубоцькі справи... Мусить давати, бо жінка побє миски. Після кожної сварки вчений йде в кабінет жінки і — "прости мене моя мила, що ти мене била". "Мила" не прощає, аж поки "молодий вчений" не роздобуде для Мішеля кілька десяток карбованців.

Отже між жінкою "молодого вченого", її братом та їх "тьотьою" замкнено "священний потрійний союз". Ціла "антанта" проти "молодого вченого". Ця "антанта" навіть шість-літнього сина навчила вже плювати та тупати ногами на "поганого тата".

Це ще вам не вся "психольоґія". В "молодого вченого" є ще брат Петро, що в "минуту жизни трудную" боронить брата своїми грішми перед наступом "антанти". Далі має "молодий вчений" ще товаришів: Чуй-Чугуєнка і Ольгу Дзижку — артистів, які душею й тілом стоять за вченим і проти "антанти". Для доповнення цеї цілої "психольоґії", є ще в Возіїв служниця, з якою член антанти, Мішель, заводить "шури-мури" і від якого вона має дитину.

Щоб допомогти вченому вирватися з кігтів домашньої антанти, Дзижка має залюбитися у вченого і залюбити його в себе та цим відвернути його увагу від дому в імя науки, здається, а Чуй-Чугуєнко має залюбитися в жінку вченого і довести до того, щоб її застати з ним і — є причина до розводу. Все йшло, як по маслі, аж поки не вмішалася "психольоґія". З шутків — Дзижка і вчений таки насправді залюбилися одно в другого. А Чуй-Чугуєнко виконав свою ролю до побідного кінця, і жінку вченого ціла компанія накрила в хаті Чугуєнка босу... чи то пак в пантофлях Чугуєнка. Вийшов 'скандал", з якого побідницею вийшла таки жінка-диктатор.

Це зміст пєси, хоч ще не кінець, але я на цему кінчу.

Пєса довга, розтягнена, хоч слухати не вкучиться. Слухати її — все одно, що читати якесь оповідання з інтриґами. Щоб вона таки зовсім не була скучна, треба мати "психольоґію" інтеліґенції типу дієвих осіб тої пєси.

Тепер що до грання. Не буду перечисляти всіх дієвих осіб. Загально скажу, що перша дія, яка має дати завязку цілій пєсі, випала слабо. Потрібної завязки не дала. Христя, жінка вченого, в першій дії не була сердитою аж до того, щоб бити миски. А в тій дії якраз мав бути підчеркнений її злий характер. Сам Возій (вчений) в першій дії місцями був аж надто рухливий і кидалось в очі, що він хоче покрити деякі дефекти. Його брат був добрий поставою, але місцями сухий мовою й рухами. Чуй-Чугуєнко був добрий, але замітно, що не знав ролі напамять, що можна закинути також і иншим. Мішель — хоч старався грати, але це була не його роля. Олимпіяда (тьотя) була добре схарактеризована, але говорила для старої молодим голосом.

Друга дія вже була живіша. Ольга грала добре. Знала ролю і надавалася до своєї ролі. Взявши загально розтягненість і монотонність пєси, то треба сказати, що аматори все-ж таки зацікавили публику. В дальших діях, Христя, коли була в доброму настроєві, добре грала. Чугуй совісно виконав своє до кінця. "Вчений" також лишився безвольний до кінця, але кінець закінчився не тим, чим мав закінчитися. Не та "психольоґія". Верх взяла не чесна і правдива "психольоґія" Ольги, але "психольоґія" "антанти". Вирятував "антанту" 6-літний "Натусь". Маленький "Натусь" здобув "антанті" оплески частини публики. Він добре грав, гарно говорив і публика або частина публики не зрозуміла, що він говорить мовою своєї мами. А це якраз треба було підкреслити в грі. Треба було підкреслити, що не Ольга — шлюха, але Христя. Хоч і в даному разі годі винити аматорів. Нічого й аматори не зроблять, коли там повно Винниченкової психольоґії. Аматорам треба признати, що вони таки добре попрацювали, щоб за тиждень виставити таку тяжку пєсу. Служниця, яка, здається, другий раз лише виступала на сцену, була досить добра.

КОНЦЕРТ.

В неділю, 1. листопада, на початок листопадової кампанії відбувся в Укр. Роб. Домі концерт-мітінґ. Був це, звичайно, один з тих гарних концертів, що відбуваються що неділі в Укр. Роб. Домі. Участь брали: мішаний і мужеський хори, І. ґрупа мандоліністок, солісти та промовці.

Концерт розпочався співом і грою мандоліністок "Інтернаціоналу". Взагалі мандоліністки виконали: "Bohemian Girl", "Вулицю", "На беріжку у ставка" (на біс), "Тарантелу" та вальс "На хвилях Дунаю". Грали, як все, добре. Старша ґрупа мандоліністок вміє вже грати і співати.

Мішаний і мужеський хори співали народні пісні гармонізовані Леонтовичом й Козицьким. Мішаний хор співав: "Ой нас братці пять", "Ой з-за гори камяної", "Сивий голубочку", "Зеленая ліщинонька", "Ой вербо, вербо, де ти росла" і "За річкою за Дунаєм" — Леонтовича, та "Ой дубдуба" — Козицького. Хор співав досить добре. Як і минулого, так і цего концерту, хор показав, що він вишколився проти минулого року. Баси цим разом поправилися. Також заслугує признання те, що хор кохається в народній пісні. Бо краще добре заспівати легеньку народну пісню, зрозумілу для публики, чим погано співати якийсь оріґінальний тяжкий твір. Від себе побажав-би, щоб хор пильніше попрацював над виконанням такої загально знаної народньої пісні, як "Ой вербо, вербо".

Мужеський хор також добре співав першу пісню — "За нашою слободою". Не зашкодило-б, щоб хор повторив народні пісні з репертуару минулого року, як "Прялю", "Ліщиноньку", "Ой не вдова", "Щедрика", "Дударика" і ин. Ці пісні ніколи не постаріються, їх ніколи не вкучиться слухати. Навіть добре було-б, коли-б деякі з цих пісень хор виконав спільно з мандоліністками.

Найбільший успіх в концерті 1. листопада мала молода пянїстка т-ка Марія Баранюк, яка перший раз виступила на сцені Укр. Роб. Дому в Вінніпеґу. Вона виконала на пяні уривки з опери "Іль Троваторе" та з "Лучія ді Ламермор", як також польку. Публика щиро її привітала і викликала два рази.

Дуже добре відспівала в супроводі пяна сольо з опери "Запорожець за Дунаєм" — "Місяцю ясний" — т-ка Лідія Козуб. Також з успіхом виступив знаний вже нам молодий т. Лазар, який грав на пяні російську пісню "Разін на берегу Волгі".

На павзі концерту виступали промовці, які говорили про значіння робітничої преси. Першим виступив 12-літній товариш Петро Старух від молодшого відділу СУРМ. Виступив бодро і в своїй короткій промові кликав присутніх всіми силами працювати в листопаді для робітничої преси. Після него промовляла т-ка М. Виноградова від жіночого відділу, а відтак т. Попович від листопадового комітету.

Концерт був досить успішний. Саля була переповнена. Програма затягнулася далеко за 11. годину. Це був одинокий дефект концерту. Концерт треба скорше кінчати і коли довга програма, то краще її скоротити в тягу концерту, а не наточувати, як це було минулої неділі. Мішаний хор мав за багато точок. Треба памятати, що довгий концерт томить людей і останні, хоч і гарні точки, не викликують в публики захоплення. Півтори години для концерту — досить.

Дядя.

ОПОВІСТКИ.

ПЕРШИЙ РАЗ В ЦЬОМУ СЕЗОНІ!

Старанням Драмгуртка при У.Р.Д. в Іст Килдонан відограється в суботу, дня 7. листопада ц. р. в У.Р.Д. в Іст Килдонан зворушаючу драму відомого пролетарського письменника М. Ірчана п. н.:

БЕЗРОБІТНІ.

Драмгурток робить приготовання до цеї драми, щоби представлення випало вдоволяючо. Так як це є перша драма, яка виставляється в У.Р.Д. в Іст Килдонан на започаткування листопадової кампанії в користь нашої робітничої преси — "У.Р.В." і "Робітниці", тому кожний клясово свідомий робітник і робітниця не повинні пропустити цего представлення.

Початок точно в годині 8.30 вечером.

Ціна тикетів: 25, 15 і 10 ц.

ПРИХОДІТЬ НА ЗБОРИ.

Місячні збори Відділу У.Р.Д. в Іст Килдонан відбудуться в неділю, 8. листопада ц. р., в годині 2. пополудні.

Обовязком всіх членів прийти на ці збори на час, бо є багато важних справ до полагодження.

Заряд.

Не забувайте про пресовий фонд наших часописів.

В ОСЬМІ РОКОВИНИ ПРОЛЕТАРСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ!

ЗА СТАРАННЯМ ЦЕНТРАЛЬНОГО МІСЬКОГО КОМІТЕТУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ

— відбудеться —

В НЕДІЛЮ, 8. ЛИСТОПАДА 1925 Р.

В САЛІ ГОЛОВНОЇ КВАТИРИ ПАРТІЇ ПІД Ч. 446 СЕЛКИРК ЕВНЮ

КОНЦЕРТ-МІТІНҐ

В ЯКОМУ ВІЗЬМУТЬ УЧАСТЬ МАНДОЛІНОВА ОРХЕСТРА, СОЛІСТИ І ПРОМОВЦІ.

ПОЧАТОК ТОЧНО В ГОДИНІ 2.30 ПО ПОЛУДНИ.

ПРИХОДІТЬ ЧИСЛЕННО! — ВСТУП ВІЛЬНИЙ!

97 - ДЕВЯТЬДЕСЯТЬ СІМ - 97!

ПЕРША ТЕАТРАЛЬНА ВИСТАВА В ЛИСТОПАДОВІЙ КАМПАНІЇ В ВІННІПЕҐУ НА КОРИСТЬ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКОЇ ПРЕСИ

— відбудеться —

В СУБОТУ, 7. ЛИСТОПАДА 1925 Р.

В УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ У ВІННІПЕҐУ

В той день буде виставлена велика драма в 4-ох діях Миколи Куліша п. н.:

97 ДЕВЯТЬДЕСЯТЬ СІМ 97

Це драма, яку ви повинні бачити! Ця драма вперше грана Українським Державним Театром ім. І. Франка в Харкові, грана десятки разів в одному сезоні, а відтак грана всіми великими театрами на Україні.

Ви пригадуєте собі страшний, нечуваний голод в полудневій Україні в 1921 році? Пригадуєте, бо українські робітники в Канаді вели кампанію допомоги. Але не уявляєте собі його страхіть. Ви не уявляєте боротьби незаможнього селянства серед того голоду за своє істнування. Цего ви не можете уявити, це треба бачити. Треба бачити, щоб зрозуміти, яка ріжниця між багатим і бідним, щоб переконатися, який хижий звір жиє в багатому чоловікові.

Ви будете мати нагоду побачити це на сцені Укр. Роб. Дому в Вінніпеґу 7. листопада. Участь в цій драмі беруть самі кращі сили Драмгуртка і докладають старань, щоб дати дійсний образ того, що діялося в місцевостях голоду на полудневій Україні в 1921 році.

Читайте і другим передавайте та приходіть громадно!

ПОЧАТОК РІВНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ЦІНИ НА ТИКЕТИ НЕ ЗМІНЕНІ: 50, 40 і 25 ЦЕНТІВ.

Радимо тикети набувати завчасу: щодня в буфеті Укр. Роб. Дому, а вечерами і в день представлення при касі.

ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКИЙ ГУРТОК ПРИ УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ В ВІННІПЕҐУ

— устроює —

В НЕДІЛЮ, 8. ЛИСТОПАДА 1925 Р.

В УКРАЇНСЬКІМ РОБІТНИЧІМ ДОМІ У ВІННІПЕҐУ

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

ПРОГРАМА БАГАТА І ГАРНА. В КОНЦЕРТІ ВІЗЬМУТЬ УЧАСТЬ МІШАНИЙ ХОР, СОЛІСТИ, МАНДОЛІНОВА ОРХЕСТРА І ПРОМОВЦІ.

ПОЧАТОК ТОЧНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ВСТУП ЗА ДОБРОВІЛЬНИМИ ДАТКАМИ.

В ТРЕТЮ РІЧНИЦЮ ІСТНУВАННЯ РОБ. ЗАП. Т-ВА!

ЗА СТАРАННЯМ ВІННІПЕҐСЬКОГО ВІДДІЛУ РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА

— відбудеться —

В НЕДІЛЮ, 8. ЛИСТОПАДА 1925 Р.

В УКРАЇНСЬКІМ РОБІТНИЧІМ ДОМІ

ВЕЛИКИЙ Масовий Мітінґ

З ПРИВОДУ

ТРЕТЬОЇ РІЧНИЦІ ІСТНУВАННЯ РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА.

Проситься всіх робітників і робітниць, що цікавляться робітничими орґанізаціями, прийти на цей мітінґ і почути з уст промовців, що зробило Робітниче Запомогове Товариство за три роки свойого істнування, та оцінити його вартість для робітників і робітниць.

ПОЧАТОК В ГОДИНІ 2.30 ПО ПОЛУДНИ.

БАЗАР В УКР. РОБ. ДОМІ В САСКАТУНІ.

Старанням відділу Жіночої Секції відбудеться в днях 18., 19., 20. і 21. листопада в Укр. Роб. Домі в Саскатуні

ВЕЛИЧАВИЙ БАЗАР.

На базарі можна буде набути гарні ріжнородні річи, будуть устроєні ріжні забави і гри. Так само буде першорядна кухня, та кожного разу будуть смачні перекуски. Комітет ручить за вдоволення. Приходіть всі і кличте своїх знайомих.

С. Г., секретар

ПОТРІБНО учителя до української робітничої діточої школи, котрий міг би управляти хором і вчити грати на мандолінах. Платня після угоди. Зголошуватися на адресу:

Shkilrada,
P.O. Box 915,
Thorold, Ont.

ТЕАТРАЛЬНО-КОНЦЕРТОВА ПРОГРАМА НА ЛИСТОПАД ДРАМСПІВГУРТКА В ЕДМОНТОНІ.

Листопадовий комітет допомоги робітничо-фармерській пресі в місяці листопаді, що складається з робітничих орґанізацій при Укр. Роб. Домі в Едмонтоні, виготовив на місяць листопад таку програму:

В суботу, 7. листопада, в годині 8.30 вечером Драмгурток відограє в Укр. Роб. Домі пєсу на 3 дії з часів горожанської війни на Україні п. н. "В ЧЕРВОНИХ ШУМАХ".

В неділю, 8. листопада, в день восьмої річниці пролетарської революції в Росії відбудеться КОНЦЕРТ-МІТІНҐ. Початок в годині 8.30 вечером.

В неділю, 15. листопада відбудеться МАСОВЕ ВІЧЕ, на якому будуть промовляти місцеві і позамісцеві промовці.

В суботу, 21. листопада, в годині 8.30 вечером Драмгурток відограє дуже гарну і повчаючу драму Д. Айзмана в перекладі т. Ірчана п. н. "ТЕРНОВИЙ КУЩ".

В неділю, 22. листопада, в годині 8.30 вечером відбудеться МУЗИКАЛЬНО-ВОКАЛЬНИЙ КОНЦЕРТ.

В неділю, 29. листопада, в годині 8.30 вечером на закінчення листопадової кампанії відбудеться ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ.

Робітники й робітниці Едмонтону й околиці! Ми кличемо вас прийти на ці підприємства громадно і тим самим скористати з прекрасних вистав та допомогти своїй пресі.

В виконанню листопадові кампанії на допомогу своїй пресі беруть участь такі робітничі орґанізації в Едмонтоні: У.С. К.П.К., ТУРФДім, Р.З.Т. і діточа орхестра. Режісером т. І. Стовман, а диріґентом т. Д. Вихрестов.

ЗА ЛИСТОПАДОВИЙ КОМІТЕТ:
М. Якимчук, голова, Й. Лутчак, секретар.

УВАГА! — РОБІТНИКИ МІСТА КЕЛҐАРИ І ОКОЛИЦІ!

Не забувайте, що листопад є місяцем кампанії допомоги "Укр. Роб. Вістей", "Робітниці" і "Фармерського Життя".

Чи ви застановились над тим, як допомогти своїй пресі? Комітет, вибраний з робітничих орґанізацій при Укр. Роб. Домі в Келґари, виготовив програму підприємств, які відбудуться в Укр. Роб. Домі в користь пресового фонду в листопаді.

Ви поможете своїй пресі вже тим, що прийдете на ці підприємства.

В СУБОТУ, 7. ЛИСТОПАДА відограється прекрасну драму т. М. Ірчана "РОДИНА ЩІТКАРІВ".

В НЕДІЛЮ, 8. ЛИСТОПАДА — КОНЦЕРТ з нагоди осьмої річниці пролетарської революції в Росії.

В СЕРЕДУ, 11. ЛИСТОПАДА — КОНЦЕРТ-МІТІНҐ вшанування памяти борців-революціонерів в Галичині Мельничука, Шеремети і Цепка.

В СУБОТУ, 14. ЛИСТОПАДА драма тов. М. Ірчана "ДВАНАЙЦЯТЬ".

В НЕДІЛЮ, 15. ЛИСТОПАДА — ГАРНИЙ ДІТОЧИЙ КОНЦЕРТ.

В СУБОТУ, 21. ЛИСТОПАДА — КОШИКОВА ЗАБАВА.

В НЕДІЛЮ, 22. ЛИСТОПАДА вечером МАСОВИЙ МІТІНҐ.

Приходіть на ці підприємства, а багато скористаєте та допоможете своїй пресі.

ЛИСТОПАДОВИЙ КОМІТЕТ.

MANITOBA PROVINCIAL LIBRARY